

Vesper fredag i Stora fastans första vecka

Präst: Aftonens prokeimenon!

Läsare: Prokeimenon Psalm 19 i den första plagala tonen.

Herren bönhöre dig på nödens dag.

Jakobs Guds namn beskydde dig.

Läsning från Första Mosebok.

Präst: Vishet! Låtom oss vara uppmärksamma!

Läsare: (1 Mos. 2:20-3:20)

Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur. Men för Adam fann han icke någon hjälp, sådan som honom hövdes. Då lät HERREN Gud en tung sömn falla på mannen, och när han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. Och HERREN Gud byggde en kvinna av revbenet som han hade tagit av mannen, och förde henne fram till mannen. Då sade mannen: »Ja, denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen.» Fördenskull skall en man övergiva sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skola varda ett kött. Och mannen och hans hustru voro båda nakna och blygdes icke för varandra. Men ormen var listigare än alla andra markens djur som HERREN Gud hade gjort; och han sade till kvinnan: »Skulle då Gud hava sagt: 'I skolen icke äta av något träd i lustgården'?» Kvinnan svarade ormen: »Vi få äta av frukten på de andra träden i lustgården, men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: 'I skolen icke äta därav, ej heller komma därvid, på det att I icke mån dö.'» Då sade ormen till kvinnan: »Ingalunda skolen I dö; men Gud vet, att när I äten därav, skola edra ögon öppnas, så att I bliven såsom Gud och förstå vad gott och ont är.» Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av, och att det var en lust för ögonen, och att det var ett ljuvligt träd, eftersom man därav fick förstånd, och hon tog av dess frukt och åt; och hon gav jämväl åt sin man, som var med henne, och han åt. Då öppnades bådass ögon, och de blevo varse att de voro nakna; och de fäste ihop fikonlöv och bundo omkring sig. Och de hörde HERREN Gud vandra i lustgården, när dagen begynte svalkas; då gömde sig mannen med sin hustru för HERREN Guds ansikte bland träden i lustgården. Men HERREN Gud kallade på mannen och sade till honom: »Var är du?» Han svarade: »Jag hörde dig i lustgården; då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken; därför gömde jag mig.» Då sade han: »Vem har låtit dig förstå att du är naken? Har du icke ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?» Mannen svarade: »Kvinnan som du har givit mig till att vara med mig, hon gav mig av trädet, så att jag åt.» Då sade HERREN Gud till kvinnan: »Vad är det du har gjort!» Kvinnan svarade: »Ormen bedrog mig, så att jag åt.» Då sade HERREN Gud till ormen: »Eftersom du har gjort detta, vare du förbannad bland alla djur, boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, och stoft skall du äta i alla dina livsdagar. Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen.» Och till kvinnan sade han: »Jag skall låta dig utstå mycken vedermöda, när du bliver

havande; med smärta skall du föda dina barn. Men till din man skall din åtrå vara, och han skall råda över dig.» Och till Adam sade han: »Eftersom du lyssnade till din hustrus ord och åt av det träd om vilket jag hade bjudit dig och sagt: 'Du skall icke äta därav', därför vare marken förbannad för din skull. Med vedermöda skall du nära dig av den i alla dina livsdagar; törne och tistel skall den bära åt dig, men markens örter skola vara din föda. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, till dess du vänder åter till jorden; ty av den är du tagen. Ty du är stoft, och till stoft skall du åter varda.» Och mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev en moder åt allt levande.

Läsare: Prokeimenon. Psalm 20 i den andra plagala tonen:

Upphöjd vare du, o Herre, i Din makt.

O Herre, i Din makt skall konungen glädja sig.

Kelevson! (Befall!)

Präst: Visdom. Stån upprätt. Kristi ljus upplyser alla!

Läsare: Läsning från Ordspråksboken.

Präst: Vishet. Låt oss vara uppmärksamma.

Läsare: (Ords. 3:19-35)

Genom vishet har HERREN lagt jordens grund, himmelen har han berett med förstånd. Genom hans insikt bröto djupens vatten fram, och genom den låta skyarna dagg drypa ned. Min son, låt detta icke vika ifrån dina ögon, tag klokhets och eftertänksamhet i akt; så skola de lända din själ till liv bliva ett smycke för din hals. Då skall du vandra din väg fram i trygghet, och din fot skall du då icke stöta. När du lägger dig, skall intet förskräcka dig, och sedan du har lagt dig, skall du sova sött. Du behöver då ej frukta för plötslig skräck, ej för ovädet, när det kommer över de ogudaktiga. Ty HERREN skall då vara ditt hopp, och han skall bevara din fot för snaran. Neka icke den behövande din hjälp, är det står i din makt att giva den. Säg icke till din nästa: »Gå din väg och kom igen; i morgon vill jag giva dig», fastän du kunde strax. Stämpla intet ont mot din nästa, när han menar sig bo trygg i din närhet. Tvista icke med någon utan sak, då han icke har gjort dig något ont. Avundas icke den orättrådige, och finn ej behag i någon av hans vägar. Ty en styggelse för HERREN är den vrånge, men med de redliga har han sin umgängelse. HERRENS förbannelse vilar över den ogudaktiges hus, men de rättfärdigas boning välsignar han. Har han att skaffa med bespottare, så bespottar också han; men de ödmjuka giver han nåd. De visa få ära till arvedel, men dårarna få uppbära skam.

Prästen välsignar läsaren och säger: "Frid vare med dig" utan att läsaren kysser handen. Församlingen och prästen faller på knä.

Kör: Min bön gälle inför Dig såsom ett rök offer. Mina händers upplyftande såsom ett aftnonfer...